

Proves d'accés a la universitat per a més grans de 25/45 anys

Comentari de text

Sèrie 2

Fase general

Qualificació		
Part 1	Bloc 1	
	Bloc 2	
Part 2		
Suma de notes parcials		
Qualificació final		

Universitat de Lleida

Qualificació

Etiqueta del corrector/a

Etiqueta de l'alumne/a

Opció d'accés:

- A. Arts i humanitats
- B. Ciències
- C. Ciències de la salut
- D. Ciències socials i jurídiques
- E. Enginyeria i arquitectura

Aquesta prova consta de dues parts. La part 1, dividida en dos blocs, consisteix a llegir, entendre i interpretar un únic text, que trobareu en català (p. 2) i en castellà (p. 4), i a respondre a les qüestions corresponents del bloc 1 i del bloc 2. La part 2 consisteix a desenvolupar per escrit un tema determinat.

Aquesta prova es pot respondre en català o en castellà. El descompte per faltes d'ortografia, de lèxic, de morfologia i de sintaxi s'aplicarà sense límits en el conjunt de l'examen.

Esta prueba consta de dos partes. La parte 1, dividida en dos bloques, consiste en leer, comprender e interpretar un único texto, que encontrará en catalán (p. 2) y en castellano (p. 4), y en responder a las cuestiones correspondientes del bloque 1 y del bloque 2. La parte 2 consiste en desarrollar por escrito un tema determinado.

Esta prueba puede responderse en catalán o en castellano. El descuento por faltas de ortografía, de léxico, de morfología y de sintaxis se aplicará sin límites en el conjunto del examen.

PART 1 (versió en català)

[6 punts en total]

Llegiu el text següent, un fragment d'un assaig.

La frontera que tradicionalment separava el periodisme seriós de l'escandalós i groc ha anat perdent nitidesa, omplint-se de forats fins a arribar a evaporar-se en molts casos, fins a l'extrem que és difícil en els nostres dies establir aquella diferència en els diferents mitjans d'informació. Perquè una de les conseqüències de convertir l'entreteniment i la diversió en el valor suprem d'una època és que, en el camp de la informació, insensiblement això va produint també un trastorn recòndit de les prioritats: les notícies passen a ser importants o secundàries sobretot, i de vegades exclusivament, no tant per la seva significació econòmica, política, cultural i social com pel seu caràcter innovador, sorprenent, insòlit, escandalós i espectacular. Sense que s'ho hagi proposat, el periodisme dels nostres dies, seguint el mandat cultural imperant, busca entretenir i divertir informant, amb el resultat inevitable de fomentar, gràcies a aquesta deformació subtil dels seus objectius tradicionals, una premsa també *light*, lleugera, amena, superficial i entretinguda que, en els casos extrems, si no té a la mà informacions d'aquesta mena de les quals pugui donar compte, ella mateixa les fabrica.

Per això, no ens ha de cridar l'atenció que els casos més notables de conquesta de grans públics per òrgans de premsa els assoleixin avui no les publicacions serioses, les que busquen el rigor, la veritat i l'objectivitat en la descripció de l'actualitat, sinó les anomenades «revistes del cor», les úniques que desmenteixen amb les seves edicions milionàries l'axioma segons el qual a la nostra època el periodisme de paper s'encongeix i retrocedeix davant la competència de l'audiovisual i digital. Això només val per a la premsa que encara tracta, remant contra el corrent, de ser responsable, d'informar abans que entretenir o divertir el lector. [...]

Convertir la informació en un instrument de diversió és obrir a poc a poc les portes de la legitimitat al que, abans, es refugiava en un periodisme marginal i gairebé clandestí: l'escàndol, la traïció de la confiança, la xafarderia, la violació de la privacitat, i fins i tot —en els pitjors casos— al libel, la calúmnia i la falsedat.

Perquè no hi ha manera més eficaç d'entretenir i divertir que alimentant les baixes passions del comú dels mortals. Entre aquestes ocupa un lloc epònim la revelació de la intimitat del proïsme, sobretot si és una figura pública, coneguda i prestigiada. Aquest és un esport que el periodisme dels nostres dies practica sense escrúpols, emparat en el dret a la llibertat d'informació. [...] Al mateix temps que actuen així, en resposta a una exigència del seu públic, els òrgans de premsa, sense voler-ho i sense saber-ho, contribueixen més bé que ningú a consolidar aquesta civilització *light* que ha donat a la frivolitat la supremacia que abans van tenir les idees i les realitzacions artístiques. [...]

No està en poder del periodisme per si sol canviar la civilització de l'espectacle, que ha contribuït a forjar. Aquesta és una realitat arrelada en el nostre temps, la partida de naixement de les noves generacions, una manera de ser, de viure i potser de morir del món que ens ha tocat, a nosaltres,

els afortunats ciutadans d'aquests països als quals la democràcia, la llibertat, les idees, els valors, els llibres, l'art i la literatura d'Occident ens han atorgat el privilegi de convertir l'entreteniment passatger en l'aspiració suprema de la vida humana i el dret de contemplar amb cinisme i desdeny tot el que avorreix, preocupa i ens recorda que la vida no només és diversió, també drama, dolor, misteri i frustració.

Traducció feta a partir del text de
Mario VARGAS LLOSA. *La civilización del espectáculo*. Madrid: Alfaguara, 2012, p. 54-59

Bloc 1. Encercleu la resposta correcta en cada cas.

[3 punts: 0,5 punts per cada resposta correcta. Es descomptaran 0,16 punts per cada resposta incorrecta; per les qüestions no contestades no hi haurà cap descompte.]

- 1.1. L'objectiu del text és
 - a) defensar el periodisme marginal.
 - b) criticar les revistes del cor.
 - c) atacar la llibertat d'informació.
 - d) explicar com el periodisme ha influït en la civilització de l'espectacle i a l'inrevés.
- 1.2. Segons el que es pot inferir del text, quin d'aquests grups d'adjectius **NO** caracteritza gran part del periodisme actual?
 - a) Lleuger, amè, superficial.
 - b) Escandalós, divertit, frívol.
 - c) Objectiu, seriós, rigorós.
 - d) Espectacular, entretingut, banal.
- 1.3. Tenint en compte el que defensa l'autor, quina de les afirmacions següents és falsa?
 - a) Actualment és difícil distingir el periodisme seriós del periodisme groc.
 - b) Les revistes del cor en paper retrocedeixen davant la competència digital.
 - c) L'objectiu de bona part del periodisme actual és divertir i entretenir.
 - d) La premsa contribueix a consolidar l'anomenada *civilització de l'espectacle*.
- 1.4. Tal com l'utilitza l'autor, el terme *libel*
 - a) significa 'escrit en què es denigra o infama algú o alguna cosa'.
 - b) és sinònim de *elogi*.
 - c) significa 'llibre petit'.
 - d) és antònim de *difamació*.
- 1.5. Segons el que es pot inferir del text, per a Vargas Llosa
 - a) cal eliminar la frontera entre el periodisme seriós i les revistes del cor.
 - b) el periodisme escandalós és una conseqüència perversa de la llibertat d'informació.
 - c) el periodisme ha de satisfer la fam de diversió de la cultura imperant.
 - d) el periodisme és l'únic responsable de la civilització de l'espectacle.
- 1.6. Segons el text, en la premsa actual, les notícies són importants o secundàries
 - a) per la seva significació econòmica i política.
 - b) per la seva significació cultural i social.
 - c) pel seu caràcter innovador, escandalós i espectacular.
 - d) depenent del mitjà en el qual apareguin.

PARTE 1 (versión en castellano)

[6 puntos en total]

Lea el siguiente texto, un fragmento de un ensayo.

La frontera que tradicionalmente separaba al periodismo serio del escandaloso y amarillo ha ido perdiendo nitidez, llenándose de agujeros hasta en muchos casos evaporarse, al extremo de que es difícil en nuestros días establecer aquella diferencia en los distintos medios de información. Porque una de las consecuencias de convertir el entretenimiento y la diversión en el valor supremo de una época es que, en el campo de la información, insensiblemente ello va produciendo también un trastorno recóndito de las prioridades: las noticias pasan a ser importantes o secundarias sobre todo, y a veces exclusivamente, no tanto por su significación económica, política, cultural y social como por su carácter novedoso, sorprendente, insólito, escandaloso y espectacular. Sin que se lo haya propuesto, el periodismo de nuestros días, siguiendo el mandato cultural imperante, busca entretener y divertir informando, con el resultado inevitable de fomentar, gracias a esta sutil deformación de sus objetivos tradicionales, una prensa también *light*, ligera, amena, superficial y entretenida que, en los casos extremos, si no tiene a la mano informaciones de esta índole sobre las que dar cuenta, ella misma las fabrica.

Por eso, no debe llamarnos la atención que los casos más notables de conquista de grandes públicos por órganos de prensa los alcancen hoy no las publicaciones serias, las que buscan el rigor, la verdad y la objetividad en la descripción de la actualidad, sino las llamadas «revistas del corazón», las únicas que desmienten con sus ediciones millonarias el axioma según el cual en nuestra época el periodismo de papel se encoge y retrocede ante la competencia del audiovisual y digital. Esto sólo vale para la prensa que todavía trata, remando contra la corriente, de ser responsable, de informar antes que entretener o divertir al lector. [...]

Convertir la información en un instrumento de diversión es abrir poco a poco las puertas de la legitimidad a lo que, antes, se refugiaba en un periodismo marginal y casi clandestino: el escándalo, la infidencia, el chisme, la violación de la privacidad, cuando no —en los casos peores— al libelo, la calumnia y el infundio.

Porque no existe forma más eficaz de entretener y divertir que alimentando las bajas pasiones del común de los mortales. Entre éstas ocupa un lugar epónimo la revelación de la intimidad del prójimo, sobre todo si es una figura pública, conocida y prestigiada. Éste es un deporte que el periodismo de nuestros días practica sin escrúpulos, amparado en el derecho a la libertad de información. [...] Al mismo tiempo que actúan así, en respuesta a una exigencia de su público, los órganos de prensa, sin quererlo y sin saberlo, contribuyen mejor que nadie a consolidar esa civilización *light* que ha dado a la frivolidad la supremacía que antes tuvieron las ideas y las realizaciones artísticas. [...]

No está en poder del periodismo por sí solo cambiar la civilización del espectáculo, que ha contribuido a forjar. Ésta es una realidad enraizada en nuestro tiempo, la partida de nacimiento de las nuevas generaciones, una manera de ser, de vivir y acaso de morir del mundo que nos ha tocado, a nosotros, los afortunados ciudadanos de estos países a los que la democracia, la libertad, las ideas, los valores, los libros, el arte y la literatura de Occidente nos han deparado el privilegio de convertir al entretenimiento pasajero en la aspiración suprema de la vida humana y el derecho de contemplar con cinismo y desdén todo lo que aburre, preocupa y nos recuerda que la vida no sólo es diversión, también drama, dolor, misterio y frustración.

Mario VARGAS LLOSA. *La civilización del espectáculo*. Madrid: Alfaguara, 2012, pp. 54-59

Bloque 1. Señale con un círculo la respuesta correcta en cada caso.

[3 puntos: 0,5 puntos por cada respuesta correcta. Se descontarán 0,16 puntos por cada respuesta incorrecta; por las cuestiones no contestadas no habrá ningún descuento.]

- 1.1.** El objetivo del texto es
- a)** defender el periodismo marginal.
 - b)** criticar las revistas del corazón.
 - c)** atacar la libertad de información.
 - d)** explicar cómo el periodismo ha influido en la civilización del espectáculo y esta en aquel.
- 1.2.** Según lo que puede inferirse del texto, ¿cuál de estos grupos de adjetivos **NO** caracteriza a gran parte del periodismo actual?
- a)** Ligero, ameno, superficial.
 - b)** Escandaloso, divertido, frívolo.
 - c)** Objetivo, serio, riguroso.
 - d)** Espectacular, entretenido, banal.
- 1.3.** Teniendo en cuenta lo que defiende el autor, ¿cuál de las siguientes afirmaciones es falsa?
- a)** Actualmente es difícil distinguir el periodismo serio del periodismo amarillo.
 - b)** Las revistas del corazón en papel retroceden ante la competencia digital.
 - c)** El objetivo de buena parte del periodismo actual es divertir y entretener.
 - d)** La prensa contribuye a consolidar la llamada *civilización del espectáculo*.
- 1.4.** Tal y como lo utiliza el autor, el término *libelo*
- a)** significa ‘escrito en que se denigra o infama a alguien o algo’.
 - b)** es sinónimo de *elogio*.
 - c)** significa ‘libro pequeño’.
 - d)** es antónimo de *difamación*.
- 1.5.** Según lo que puede inferirse del texto, para Vargas Llosa
- a)** es necesario eliminar la frontera entre el periodismo serio y las revistas del corazón.
 - b)** el periodismo escandaloso es una consecuencia perversa de la libertad de información.
 - c)** el periodismo debe satisfacer el hambre de diversión de la cultura imperante.
 - d)** el periodismo es el único responsable de la civilización del espectáculo.
- 1.6.** Según el texto, en la prensa actual, las noticias son importantes o secundarias
- a)** por su significación económica y política.
 - b)** por su significación cultural y social.
 - c)** por su carácter novedoso, escandaloso y espectacular.
 - d)** dependiendo del medio en el que aparezcan.

Espai per al corrector/a		
Part 1. Bloc 1	1.1	
	1.2	
	1.3	
	1.4	
	1.5	
	1.6	
	Total (no pot ser inferior a 0)	

Bloc 2. Responen a les tres qüestions següents. Cada resposta ha d'ocupar entre una i cinc línies.

[3 punts: 1 punt per cada qüestió. Es descomptaran 0,1 punts per cada falta d'ortografia, de lèxic, de morfologia o de sintaxi.]

Bloque 2. Responda a las tres cuestiones siguientes. Cada respuesta debe ocupar entre una y cinco líneas.

[3 puntos: 1 punto por cada cuestión. Se descontarán 0,1 puntos por cada falta de ortografía, de léxico, de morfología o de sintaxis.]

2.1. Proposeu un títol que s'adeqüi al contingut del text que acabeu de llegir.

2.1. Proponga un título que se adecue al contenido del texto que acaba de leer.

2.2. Resumiu l'últim paràgraf del text (és a dir, des de «No està en poder del periodisme per si sol canviar la civilització de l'espectacle» fins al final).

2.2. Resuma el último párrafo del texto (es decir, desde «No está en poder del periodismo por sí solo cambiar la civilización del espectáculo» hasta el final).

2.3. Expliqueu, relacionant-la amb l'argumentació del text, la frase següent: «Convertir la informació en un instrument de diversió és obrir a poc a poc les portes de la legitimitat al que, abans, es refugiava en un periodisme marginal i gairebé clandestí: l'escàndol, la traïció de la confiança, la xafarderia, la violació de la privacitat, i fins i tot —en els pitjors casos— al libel, la calúmnia i la falsedat.»

2.3. Explique, relacionándola con la argumentación del texto, la siguiente frase: «Convertir la información en un instrumento de diversión es abrir poco a poco las puertas de la legitimidad a lo que, antes, se refugiaba en un periodismo marginal y casi clandestino: el escándalo, la infidencia, el chisme, la violación de la privacidad, cuando no —en los casos peores— al libelo, la calumnia y el infundio.»

Espai per al corrector/a		
Part 1. Bloc 2	2.1	
	2.2	
	2.3	
	Suma de notes parcials	
	Descompte per faltes	
	Total (no pot ser inferior a 0)	

PART 2

[4 punts. Es descomptaran 0,1 punts per cada falta d'ortografia, de lèxic, de morfologia o de sintaxi, i 0,5 punts si el text té menys de 150 paraules o més de 200.]

Trieu UNA d'aquestes dues opcions. Es valorarà l'adequació del text al que demana l'enunciat, la coherència en el desenvolupament de les idees i la riquesa en l'estil.

Opció A. Escriviu un text, d'entre cent cinquanta i dues-centes paraules, en què reflexioneu sobre la manipulació de la informació i la manca d'objectivitat dels mitjans de comunicació. El vostre text ha d'incloure almenys dos arguments.

Opció B. Escriviu un text, d'entre cent cinquanta i dues-centes paraules, en què reflexioneu sobre la llibertat d'informació. Valoreu si justifica la desaparició dels límits entre l'espai públic i el privat que podem observar actualment, sobretot arran de la transformació de les comunicacions provocada per Internet i les xarxes socials. El vostre text ha d'incloure almenys dos arguments.

PARTE 2

[4 puntos. Se descontarán 0,1 puntos por cada falta de ortografía, de léxico, de morfología o de sintaxis, y 0,5 puntos si el texto tiene menos de 150 palabras o más de 200.]

Elija UNA de estas dos opciones. Se valorará la adecuación del texto a lo que pide el enunciado, la coherencia en el desarrollo de las ideas y la riqueza en el estilo.

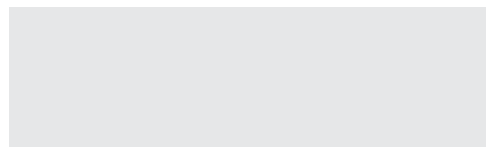
Opción A. Escriba un texto, de entre ciento cincuenta y doscientas palabras, en el que reflexione sobre la manipulación de la información y la falta de objetividad de los medios de comunicación. Su texto debe incluir al menos dos argumentos.

Opción B. Escriba un texto, de entre ciento cincuenta y doscientas palabras, en el que reflexione sobre la libertad de información. Valore si justifica la desaparición de los límites entre lo público y lo privado que puede observarse actualmente, sobre todo a raíz de la transformación de las comunicaciones provocada por Internet y las redes sociales. Su texto debe incluir al menos dos argumentos.

Espai per al corrector/a		
Part 2	Adequació (màxim 1 punt)	
	Coherència (màxim 1,5 punts)	
	Estil (màxim 1,5 punts)	
	Suma de notes parcials	
	Descompte per faltes	
	Descompte per extensió insuficient o excessiva	
	Total (no pot ser inferior a 0)	

TR	Observacions:
Qualificació:	Etiqueta del revisor/a

Etiqueta de l'alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans